

TÁ TAÐ BER TIL Í HETLANDI!

“ER HETTA TAÐ?” SPYR ONKUR TORTRÚGVIN Í LEIGUBILINUM, TÁ VIT SNARA INN Í TÚNIÐ UTTAN FYRI LÍTILLÁTNU HÚSINI Á GARÐINUM TURRIEFIELD Í SANDNESS Í HETLANDI. HVÍTKÁLKAÐ, GOMUL OG MEST ÁTØK EINUM LÍTLUM SUMMARHÚSUM. TVEIR SMÁIR KAMPINGVOGNAR STANDA OG TROÐKAST Í TÚNINUM. MEN ÁÐRENN DAGURIN ER FARIN, ERU VIT HUGTIKIN. IKKI AV HÚSUNUM, MEN AV ELDHUGANUM, AV SKILAGÓÐU LOYSNUNUM – OG AV GRØNMETINUM! SMAKKGÓÐA, FJØLBROYTTA OG VÆLVAKSANDI GRØNMETINUM, SUM VEKSUR HER, Á EINUM STAÐ, SUM SÆR ÚT OG KENNIST SUM AT VERA Í SANDOYNNI

Katrin Petersen

✓ it eru eitt lítið ferðalag, sjeið fólk, sum hava fingið stuðul frá Vinnuframa til eina kunningarferð. Endamálið er at finna nýggjar møguleikar til

at menna føroyskan landbúnað, serliga í Sandoyinni. Og eitt av plássunum, vit valdu at vitja, er garðurin Turrieffield í Hetlandi. Ein garður, sum kann bjóða yvir 60 sløg av grønmesti, má vera vitjunarverður hjá okkum.

Penny við planinum

Í litlu bygdini Sandness á vestursíðuni av størstu oynni í Hetlandi eru tey ikki von at velja auberginur og salathøvd. Eins og í Hetlandi annars – og í Føroyum – er yndisgrønmestið epli og røtur. Tí tað vita fólk, tað fæst at vaksa! Ella – soleiðis var tað, áðrenn Penny og Alan komu.

Alan Robertson er hetlendingur, men búði inni á meginlandinum, í Edinburgh, saman við unnustuni Penny Armstrong. Tey fingust eisini við grønmesti har, og

fingu nógv at vaksa, men so tók hugskotið innan í Penny skap. Og hon fór í holt við at yvirtala Alan.

– Tað var eg, sum yvirtalaði hann til at flyta aftur til Hetlands, viðgongur hon gleðiliga.

Vit sita oman fyri tey smáu, hvítu húsini. Eta grønmestissuppu (sjálvandi!) og skotskar, trihyrntar bollar. Tað er juni mánaður, og hetta er fyrsti dagurin, tað ber til at sita soleiðis uttanfyri og eta, siga tey.

Tey yvirtóku gamla bóndagarðin, sum var í familjunni hjá Alan, og í 2008 fóru tey at velja grønmesti. Fyrst bara til egið brúk, men í 2011 fóru tey undir ta stóru verkætlanina at royna at fáa tað at bera til at liva av at velja grønmesti. Áh... og ja, tá talan er um hesi bæði fólkini, so tosa vit ikki um bara at velja sum skjótast og mest og fáa sum mest av pengum burturúr! Penny og Alan høvdu greiðar treytir til sín sjálvs. Hetta skuldi gerast uttan at nýta diesel-og-kapitalkrevjandi amboð sum traktor. At alt skal vera vistfrøðiligt

er sjálvsagt. Og so vilja tey ikki framleiða til “healthy middel class people” inni í býnum, sum vilja og kunnu gjalda nógv fyri frískt, vistfrøðiligt grønmesti – nei, aðalmálið hjá teimum er at framleiða mat, sum ferðast stutt – lokalan mat til tey lokalu. Eisini um tað merkir, at tey ikki fáa hægsta prís!

Seks tons av vistfrøði – við hond!

Í okkara litla ferðalagi dugir meirilutin at koyra traktor... Men skjótt vísir tað seg, at fyri tí um vit ikki ætla at reka garð eftir somu prinsippum sum Penny og Alan, so er okkurt at hugsa um og læra av her á Turrieffield.

Undir húsunum er eitt stykki, umleið 4000 fermetrar til stóddar. Her veltu tey umleið seks tons av grønmesti í fjør. Yvir 60 ymisk sløg. Alt frá hvítleyki til graskar. Og tað er ikki tí tey hava besta blettin í Hetlandi, akkurát.

– Her í landinum hava vit eina almenna flokking av jørðini, og henda

jørðin her er ikki flokkað sum serliga góð landbúnaðarjørð, sigur Penny.

Ódýr vakstrarhús

Heldur liggur góði gróðurin í tí, tey bæði gera. Og eitt tað mest sjónliga fyri okkum vitjandi, eru teir fimm glæru plasttunlarnir, sum standa á stykkinum. Vakstrarhús úr sterkum plasti, stikpelum og avløgðum fódurslangum frá alibrúkum.

– Eg vildi mett, at vit hava brúkt tilfar fyri eini 500 pund (umleið 5000 krónur) til ein slíkan, sigur Alan, sum sjálvur hevur funnið upp á konstruktiónina.

Vit hugsa um vetrarlágtrýstini og spyrja, hvussu leingi tunlarnir standa uppi? Jú, teir standa uppi alt árið. Tann fyrsti, sum Alan bygdi, er nú fimm ára gamal og stendur har enn.

– Konstruktiónin ger, at tá nógvur vindur er, geva tunlarnir seg nógv. Tað kann vera eitt sindur óhugnaligt at standa inn her tá. Men teir fara ongan veg. Ella – eru ikki farnir enn, má man heldur siga, smilist hann. Framman-